

tis" adquirida dels seus pares ja no és garantia ni de formació correcta ni de treball segur. Avui en dia, el títol és condició necessària però no pas suficient.

Finalment, el servei militar: la seva mateixa idea està en crisi perquè hi ha en els joves un molt sa antiautoritarisme i una valoració positiva de la Llibertat, el lliure judici i la no determinació de la persona. Cal afegir-hi els no pocs efectes secundaris que té el servei militar: interrupció dels estudis o amenaça efectiva sobre els mateixos, desestabilització del treball trobat atzarosament, aïllament del medi social i sumissió a una vida reglamentada, ...

PRESSIONS CONCRETES I MOVILITZACIO

Però res seria possible sense un catalitzador que permet que les frustracions dels joves desemboquin en movilitzacions dels estudiants a l'avantguarda aquests d'un clima de movilitzacions socials que, d'uns mesos ençà, s'ha desencadenat arreu del país. No és

pas que els joves hagin donat la sortida. Han estat simplement els primers; i això perquè la facultat i l'escola faciliten el mutu coneixement i organització.

Tanmateix, cal que separem la universitat de l'ensenyament mitjà. Han estat els estudiants d'ensenyament mitjà, significativament, els primers en sortir al carrer, moguts per tres causes: primera, la incertesa amenaçadora de la selectivitat, un objecte al que dirigir-hi el descontent referit al futur personal de cada jove; segona, les eleccions escolars del passat curs, que han una nova dinàmica als centres i han possibilitat la formació d'una èlite dirigent; i tercera, hi ha a l'ensenyament mitjà, una major proporció de joves de les classes populars, que són els més afectats per la crisi.

Quant a la moguda universitària, triganera, titubejant i insolidària, són tres les seves raons de ser: primera, l'objecte de la movilització és un altre, a saber, els plans d'estudi, que no afectaran a molts dels que avui estudien. Només la situació concreta de les fa-

cultats actua com a reforçament. En segon lloc, tant la selectivitat com el numerus clausus són ja aigua passada pels qui són a dins, a no ser s'enrecordin que si segueix entrant gent ja no podran asseure's ni a terra (una altra cosa és que s'atreveixin a dir-ho). En tercer lloc, els representants dels estudiants no són exemple de dinamització dels centres universitaris. Oscil·len des de l'inmovilització a l'esquerra extraparlamentària, acompanyats d'alts índex d'abstenció, desconfiança i patent rebuig. Pocs han estat els que han sabut estar a l'alçada de les circumstàncies, de manera que la movilització s'ha fet a pesar d'ells.

En qualsevol cas bo és que, malgrat els representants i les instàncies buides de tot poder decisorí estudiantil la Universitat es posi en marxa. Si no hi ha cap altra forma d'aconseguir una negociació fructífera i sincera que la de movilitzar-se i protestar, cal fer-ho.

Enhorabona perquè estava fent falta.

Gutenberg
Col·lectiu d'opinió

ASSESSORIA i GESTIO

S.C.P.

LI OFEREIX ELS SERVEIS:

ASSESSORAMENT DE TOT TIPUS A LA PETITA I MITJANA EMPRESA.

- **LABORAL:** nómines mecanitzades
- **COMPTABLE:** Procesos comptables informatitzats
- **FISCAL**
- **ASSEGURANCES EN GENERAL.**
- **GESTIONS DIVERSES**

Confii els seus serveis a professionals

L'ESPEREM!!

Plaça La Placeta, 10 · Tel. 842 10 75 · LA ROCA